

28.5.1993/477

Katso tekijänoikeudellinen huomautus käyttöehdoissa.

Äitiysavustuslaki 28.5.1993/477

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 § (9.7.2004/643)

Lain tarkoitus ja soveltamisala

Äidin ja lapsen terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi suoritetaan naiselle tämän lain mukaisesti valtion varoista äitiysavustus.

Tämän lain soveltaminen henkilöön ratkaistaan asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annetun lain (1573/1993) mukaan.

2 §

Oikeus avustukseen

Oikeus äitiysavustukseen on naisella, jonka raskaus on kestänyt vähintään 154 päivää. Avustuksen saamisen edellytyksenä on lisäksi, että nainen ennen raskaudentilansa neljännen kuukauden päättymistä on käynyt terveystarkastuksessa terveyskeskuksessa tai lääkärin vastaanotolla. Kansaneläkelaitos voi kuitenkin erityisestä syystä kuultuaan tarvittaessa sosiaalihuoltolain (710/82) 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimielintä myöntää avustuksen terveystarkastuksen laiminlyömisestä huolimatta.

Jos avustukseen oikeutettu nainen kuolee ennen kuin avustus on suoritettu, avustus suoritetaan lapsen hoitoon käytettäväksi.

3 § (9.7.2004/643)

Avustus ottovanhemmalle tai lapseksiottajalle

Sen estämättä, mitä 1 §:n 1 momentissa, 2 §:ssä ja 8 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään, oikeus äitiysavustukseen valtion varoista on myös ottovanhemmalla tai lapseksiottajalla, kun lapseksiottamisesta annetussa laissa (153/1985) tarkoitettu ottolapsineuvonnan antaja tai kansainvälisen lapseksiottamispalvelun antaja on nimennyt alle 18-vuotiaan lapsen lapseksiottamisesta annetussa laissa tarkoitettulla tavalla sijoitettavaksi lapseksiottajan luokse. Kansainvälisessä lapseksiottamisessa avustuksen saamisen edellytyksenä on lisäksi, että ottovanhemmalle tai lapseksiottajalle on myönnetty lapseksiottamisesta annetun lain 25 §:n 1 momentissa tarkoitettu lapseksiottamisasioiden lautakunnan lupa.

3 a § (13.9.2002/783)

Tuki kansainvälisen lapseksiottamisen kustannuksiin

Kun kyse on kansainvälisestä lapseksiottamisesta, 3 §:ssä tarkoitettulla ottovanhemmalla tai lapseksiottajalla on oikeus tukeen lapseksiottamisesta aiheutuviin kustannuksiin valtion varoista samoin edellytyksin kuin äitiysavustukseen.

Tuen suuruudesta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Jos samalla kertaa nimetään tai sijoitetaan useampia lapsia, toisesta tai sitä useammasta lapsesta maksetaan kustakin 30 prosenttia säädetystä tuesta.

3 b § (13.9.2002/783)

Ottovanhemman ja lapseksiottajan hakemuksen määräaika

Ottovanhemman ja lapseksiottajan, joka haluaa saada 3 §:ssä tarkoitettua avustuksen tai 3 a §:ssä säädetyn tuen, on haettava sitä viimeistään kahden kuukauden kuluessa siitä, kun lapsi on lapseksiottamisesta annetussa laissa tarkoitettulla tavalla sijoitettu lapseksiottajan luokse. Avustus ja tuki voidaan kuitenkin myöntää, vaikka sitä ei ole haettu säädetystä määräajassa, jos epäminen olisi kohtuutonta.

4 §**Toimeenpano**

Tämän lain mukaiset tehtävät hoitaa kansaneläkelaitos.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, tätä lakia toimeenpantaessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä sairausvakuutuslaissa (364/63) on äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan toimeenpanosta säädetty.

SairausvakuutusL 364/1963 on kumottu SairausvakuutusL:lla 1224/2004.

5 § (13.9.2002/783)**Rahoitus. Ennakoiden maksaminen**

Äitiysavustuksesta ja tuesta sekä niiden toimittamisesta välittömästi aiheutuvat kustannukset korvataan valtion vuotuisen talousarvioon tarkoitusta varten varatun määrärahan puitteissa.

Kansaneläkelaitoksen on ilmoitettava kunkin kuukauden 20 päivään mennessä valtiolle määrä, joka Kansaneläkelaitoksen arvion mukaan tarvitaan seuraavan kuukauden äitiysavustusten ja tuen maksamiseen. Valtion on suoritettava kansaneläkelaitokselle tämä määrä enakkona kuukausittain maksukuukautta edeltävän kuukauden toiseksi viimeisenä pankkipäivänä. Äitiysavustusten ja tukien maksukuukautta seuraavan kuukauden 20 päivään mennessä Kansaneläkelaitoksen on ilmoitettava valtiolle edellisenä kuukautena maksettujen äitiysavustusten ja tukien yhteismäärä. Kalenterikuukautena maksettujen äitiysavustusten ja tukien yhteismäärän sekä saman kuukauden ennakkojen erotus otetaan huomioon maksukuukautta seuraavan toisen kuukauden ennakkoa määrättäessä.

6 §**Toimintamenot**

Tämän lain yleisestä toimeenpanosta aiheutuvat muut kuin 5 §:ssä tarkoitetut toimintamenot luetaan kansaneläkelaitoksen toimintamenoiksi.

7 §**Äitiysavustus. Äitiyspakkauksesta päättäminen**

Äitiysavustus suoritetaan kutakin lasta kohti avustuksen hakijan ilmoituksen mukaan joko äitiyspakkauksena tai rahana.

Valtioneuvosto vahvistaa äitiysavustuksen suuruuden.

Kansaneläkelaitos määrää avustuksen saajan ja vastasyntyneen lapsen tarve huomioon ottaen äitiyspakkauksen sisällöstä.

8 §**Hakeminen. Avustuksen suorittaminen**

Äitiysavustusta haetaan kansaneläkelaitoksen paikallistoimistosta.

Avustusta on haettava viimeistään kahta kuukautta ennen laskettua synnytysaikaa. Avustus voidaan kuitenkin myöntää, vaikka sitä ei olisi haettu säädettyssä määräajassa, jos sen epääminen myöhästymisestä huolimatta olisi kohtuutonta.

Äitiysavustus suoritetaan ennen synnytystä tai ensi tilassa synnytyksen jälkeen.

9 §**Suoritustapa. Äitiysavustuksen tai tuen menettäminen (13.9.2002/783)**

Rahana äitiysavustus ja tuki maksetaan siihen oikeutetun henkilön ilmoittamalle tilille Suomessa sijaitsevaan rahalaitokseen. Avustukseen tai tukeen oikeutetun pyynnöstä se voidaan kuitenkin maksaa muullakin tavalla. (13.9.2002/783)

Äitiyspakkaus toimitetaan avustukseen oikeutetun henkilön ilmoittamalla kotimaisella osoitteella postin

välityksellä tai muulla kansaneläkelaitoksen määräämällä tavalla.

Avustus tai tuki menetetään, jos sitä ei ole nostettu tai vastaanotettu kuuden kalenterikuukauden kuluessa sen kalenterikuukauden päättymisestä, jonka aikana se on ollut nostettavissa, jollei erityisestä syystä katsota kohtuulliseksi toisin päättää. ([13.9.2002/783](#))

10 §

Takaisinperintä

Jos avustus tai tuki on suoritettu aiheetta, se on perittävä takaisin. Äitiyspakkauksena suoritettu avustus peritään takaisin avustuksen hakemisajankohtana rahana maksetun avustuksen suuruisena. ([13.9.2002/783](#))

Takaisinperinnästä voidaan luopua joko kokonaan tai osittain, jos tämä katsotaan kohtuulliseksi eikä aiheeton suorittaminen ole johtunut avustuksen tai tuen saajan tai hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä. Lisäksi takaisinperinnästä voidaan luopua kokonaan takaisinperintää koskevan päätöksen antamisen jälkeen myös silloin, kun takaisinperintää ei etuuden saajan taloudellinen tilanne huomioon ottaen ole enää tarkoituksenmukaista jatkaa tai kun perinnän jatkamisesta aiheutuisi perimättä olevaan etuuden määrään nähden kohtuuttomat kustannukset. ([7.5.2004/360](#))

Takaisinperintää koskeva lainvoimainen päätös saadaan panna täytäntöön kuten lainvoimainen tuomio.

10 a § (7.5.2004/360)

Takaisinperintäsaatavan vanhentuminen

Päätös aiheettomasti maksetun etuuden takaisinperinnästä on tehtävä viiden vuoden kuluessa etuuden maksupäivästä lukien. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistettu saatava vanhentuu viiden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistetun saatavan vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain ([728/2003](#)) 10 tai 11 §:ssä säädetään. Tämän vanhentumisajan katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika.

11 §

Muutoksenhaku

Kansaneläkelaitoksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnalta ja sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnan päätökseen tyytymätön vakuutusosoikeudelta. Vakuutusosoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnasta säädetään sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnasta annetussa laissa ([1299/2006](#)). ([22.12.2006/1307](#))

Valituskirjelmä on toimitettava kansaneläkelaitokselle 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut päätöksestä tiedon. ([18.4.1997/338](#))

Kansaneläkelaitoksen päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, kunnes asia on lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu.

12 § (18.4.1997/338)

Itseoikaisu

Jos kansaneläkelaitos hyväksyy kaikilta osin sille toimitetussa valituksessa esitetyt vaatimukset, sen on annettava asiasta oikaisupäätös. Oikaisupäätökseen saa hakea muutosta siten kuin 11 §:ssä säädetään.

Jos kansaneläkelaitos ei voi oikaista valituksen kohteena olevaa päätöstä 1 momentissa mainituin tavoin, sen on 30 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä toimitettava valituskirjelmä ja lausuntonsa asianomaisen muutoksenhakuelimen käsiteltäväksi. Kansaneläkelaitos voi tällöin väliaikaisella päätöksellä oikaista aikaisemman päätöksensä siltä osin kuin se hyväksyy valituksessa esitetyn vaatimuksen. Jos valitus on jo toimitettu muutoksenhakuelimelle, on väliaikaisesta päätöksestä ilmoitettava sille viipymättä. Väliaikaiseen päätökseen ei saa hakea muutosta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua määräajasta voidaan poiketa, jos valituksen johdosta tarvittavan lisäselvityksen hankkiminen sitä edellyttää. Lisäselvityksen hankkimisesta on tällöin viipymättä ilmoitettava

valittajalle. Valituskirjelmä ja lausunto on kuitenkin aina toimitettava asianomaiselle muutoksenhakuelimelle 60 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä.

12 a § (22.12.2006/1307)

Valituksen myöhästyminen

Vaikka sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnalle tai vakuutusosoikeudelle tehtävä valitus on saapunut 11 §:ssä säädetyn määräajan jälkeen, valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, jos myöhästymiseen on ollut painavia syitä.

13 § (22.12.2006/1307)

Päätöksen poistaminen

Jos Kansaneläkelaitoksen antama lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen taikka on ilmeisesti lain vastainen, sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunta voi asianosaisen tai Kansaneläkelaitoksen vaatimuksesta poistaa päätöksen ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnan on varattava asianosaisille tilaisuus tulla kuulluksi ennen asian ratkaisemista. Tällaiseen päätökseen saa hakea muutosta siten kuin 11 §:ssä säädetään.

Jos sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnan tai vakuutusosoikeuden antama lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen tai se on ilmeisesti lain vastainen, vakuutusosoikeus voi asianosaisen tai Kansaneläkelaitoksen vaatimuksesta poistaa päätöksen ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Vakuutusosoikeuden on varattava asianosaisille tilaisuus tulla kuulluksi ennen asian ratkaisemista.

Jos Kansaneläkelaitos tekee päätöksen poistamista koskevan vaatimuksen, se voi keskeyttää etuuden maksamisen tai maksaa sen vaatimuksensa mukaisena siihen asti, kunnes asia on uudelleen ratkaistu.

Päätöksen poistamista on haettava viiden vuoden kuluessa siitä, kun päätös sai lainvoiman. Erityisen painavista syistä päätös voidaan poistaa määräajan jälkeenkin tehdystä hakemuksesta.

Jos asiassa, jossa on kysymys evätyen edun myöntämisestä tai myönnetyn edun lisäämisestä, ilmenee uutta selvitystä, Kansaneläkelaitoksen on tutkittava asia uudelleen. Kansaneläkelaitos voi aikaisemman lainvoimaisen päätöksen estämättä myöntää evätyen edun tai myöntää edun aikaisempaa suurempana. Myös sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunta ja vakuutusosoikeus voivat menetellä vastaavasti muutoksenhakuasiaa käsitellessään. Päätökseen saa hakea muutosta siten kuin 11 §:ssä säädetään.

13 a § (30.12.2003/1328)

Asiavirheen korjaaminen

Jos Kansaneläkelaitoksen päätös perustuu selvästi virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen tai ilmeisen väärään lain soveltamiseen taikka päätöstä tehtäessä on tapahtunut menettelyvirhe, Kansaneläkelaitos voi poistaa virheellisen päätöksensä ja ratkaista asian uudelleen.

Päätös voidaan korjata asianosaisen eduksi tai vahingoksi. Päätöksen korjaaminen asianosaisen vahingoksi edellyttää, että asianosainen suostuu päätöksen korjaamiseen.

14 §

Tietojenantovelvollisuus

Avustuksen tai tuen hakija on velvollinen ilmoittamaan Kansaneläkelaitoksen paikallistoimistolle Kansaneläkelaitoksen määräämällä tavalla avustuksen tai tuen myöntämiseksi tarvittavat tiedot.
(13.9.2002/783)

Kansaneläkelaitoksella ja tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus saada pyynnöstä salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä maksutta käsiteltävänä olevan etuuden ratkaisemista varten välttämättömät tiedot tai sellaiset välttämättömät tiedot, jotka on muuten otettava huomioon tässä laissa taikka Suomea sitovassa sosiaaliturvasopimuksessa tai sosiaaliturvaa koskevassa muussa kansainvälisessä säädöksessä säädettyjen tehtävien toimeenpanemiseksi:

1) valtion ja kunnan viranomaiselta sekä muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä;

2) sosiaalipalvelun tuottajalta, terveyden- ja sairaanhoitotoimintaa harjoittavalta yhteisöltä tai toimintayksiköltä sekä terveydenhuollon ammattihenkilöltä; sekä

3) lapseksiottamisesta annetun lain 17 §:n 2 momentissa tarkoitettulta ottolapsitoimistolta ja 21 §:n 1 momentissa tarkoitettulta palvelunantajalta.

(13.9.2002/783)

Kansaneläkelaitoksella on oikeus yksittäistapauksessa käyttää tämän lain mukaista etuutta käsitellessään muiden sille säädettyjen tehtävien hoitamista varten saamiaan tietoja, jos on ilmeistä, että ne vaikuttavat tämän lain mukaiseen etuuteen ja tiedot on lain mukaan otettava huomioon päätöksenteossa ja Kansaneläkelaitoksella olisi oikeus saada tiedot muutoinkin erikseen. (9.8.2002/695)

14 a § (9.8.2002/695)

Tekninen käyttöyhteys

Kansaneläkelaitoksella on sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 29 §:n 3 momentissa säädetään, oikeus saada teknisen käyttöyhteyden avulla mainitussa momentissa säädettyin edellytyksin 14 §:n 2 momentissa tarkoitettuja salassa pidettäviä tietoja.

Tämän pykälän perusteella avatun teknisen käyttöyhteyden avulla saa hakea myös salassapidettäviä tietoja ilman sen suostumusta, jonka etujen suojaamiseksi salassapitovelvollisuus on säädetty. Ennen teknisen käyttöyhteyden avaamista tietoja pyytävän on esitettävä selvitys siitä, että tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

14 b § (9.8.2002/695)

Ilmoitusvelvollisuus

Kansaneläkelaitoksen on annettava etuuden hakijalle etukäteen sopivin tavoin tiedot siitä, mistä häntä koskevia tietoja voidaan hankkia ja mihin niitä voidaan säännönmukaisesti luovuttaa.

15 §

Ulosmittaus- ja siirtokielto

Avustusta tai tukea ei saa ulosmitata eikä periä sosiaalihuoltolain perusteella annettavien sosiaalipalvelujen kustannusten korvaamiseksi. (13.9.2002/783)

Sopimus, joka tarkoittaa tähän lakiin perustuvan oikeuden siirtämistä toiselle, on mitätön.

16-17 §

16-17 § on kumottu L:lla 21.5.1999/623.

18 §

Poikkeaminen laista

Tämän lain säännöksistä voidaan poiketa Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen perusteella.

19 §

Tarkemmat säännökset

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

20 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994.

Tällä lailla kumotaan 13 päivänä kesäkuuta 1941 annettu äitiysavustuslaki (424/41) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa annetussa muussa laissa taikka asetuksessa tai päätöksessä on viitattu 2 momentissa kumottuun äitiysavustuslakiin, viittauksen katsotaan soveltuvien osin kohdistuvan tämän lain vastaavaan säännökseen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

21 §

Siirtymäsäännökset

Kansaneläkelaitos ratkaisee tämän lain mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 1994 kaikki äitiysavustusasiat, ellei tässä laissa toisin säädetä. Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleen äitiysavustusasian ratkaisee kuitenkin sosiaalihuoltolain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimielin 20 §:n 2 momentissa tarkoitettun lain mukaisesti.

Kunnan ja sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskuksen tulee ennen tämän lain voimaantuloa luovuttaa hallussaan olevat äitiysavustusta koskevat tarvittavat tiedot kansaneläkelaitokselle.

22 §

Korvaus kunnan varoista maksetuista avustuksista

Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus ratkaisee kalenterivuotta 1993 koskien 20 §:n 2 momentissa tarkoitettun lain mukaisesti kunnan sanotun lain 10 §:n 2 momentin nojalla 30 päivään huhtikuuta 1994 mennessä tekemän kunnan varoista maksettujen avustuksia koskevan hakemuksen ja suorittaa lainkohdassa tarkoitettun korvauksen. Korvaus suoritetaan kalenterivuoden 1994 aikana.

Hakemus ja tilitys valtion varoista kunnalle etukäteen toimitetuista avustusmääristä on laadittava sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön vahvistaman kaavan mukaisella lomakkeella.

23 §

Eräistä siirtymäkauden toimenpiteistä

Kansaneläkelaitoksella on oikeus päättää tämän lain voimaantullessa valtion ja kuntien hallussa olevien äitiyspakkausten käytöstä.

Kansaneläkelaitos voi ennen tämän lain voimaantuloa valmistella 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua äitiyspakkausta koskevia vuoden 1994 hankintoja ja tehdä niitä koskevia sopimuksia.

Sen estämättä, mitä 5 §:ssä säädetään, valtion on kansaneläkelaitoksen vuoden 1993 joulukuun 20 päivään mennessä ilmoittaman arvion perusteella vuoden 1993 toiseksi viimeisenä pankkipäivänä suoritettava laitokselle ennakkona vuoden 1994 tammikuun äitiysavustusten maksamiseen tarvittava määrä.

HE 27/93, StVM 7/93

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

30.12.1993/1581:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994.

HE 287/93, StVM 57/93

21.4.1995/726:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1995.

HE 94/93, LaVM 22/94, SuVM 10/94

18.4.1997/338:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997.

Tämän lain muutoksenhakua koskevia säännöksiä sovelletaan päätökseen, joka annetaan tämän lain voimaan

tultua. Tämän lain ylimääräistä muutoksenhakua koskevia säännöksiä sovelletaan kuitenkin niihin ylimääräistä muutoksenhakua koskeviin asioihin, jotka tulevat vireille tämän lain voimaan tultua.

HE 7/1997, StVM 5/1997, EV 24/1997

21.5.1999/623:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1999.

HE 30/1998, HaVM 31/1998, EV 303/1998

24.11.2000/1003:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Lain mukainen äitiysavustus suoritetaan lapsesta, joka on äitiysavustuslain 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla nimetty sijoitettavaksi lapseksiottajan luokse tai sijoitettu lapseksiottamisesta annetussa laissa tarkoitetulla tavalla lapseksiottajan luokse 1 päivänä maaliskuuta 2001 tai sen jälkeen.

HE 118/2000, StVM 21/2000, EV 110/2000

9.8.2002/695:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2002.

HE 9/2002, StVM 16/2002, EV 96/2002

13.9.2002/783:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2002.

Lain mukainen tuki suoritetaan lapsesta, joka on äitiysavustuslain 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla nimetty sijoitettavaksi lapseksiottajan luokse tai sijoitettu lapseksiottamisesta annetussa laissa tarkoitetulla tavalla lapseksiottajan luokse 1 päivänä joulukuuta 2002 tai sen jälkeen.

LA 61/2002, StVM 19/2002, EK 13/2002

30.12.2003/1328:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

HE 160/2003, StVM 29/2003, EV 125/2003

7.5.2004/360:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2004. Sen 10 §:n 2 momentin toista virkettä sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä syyskuuta 2004.

Lakia sovelletaan myös ennen lain voimaantuloa aiheettomasti maksettuun etuuteen ja syntyneeseen saatavaan. Tällaisen saatavan vanhentumisaikaa laskettaessa otetaan huomioon myös ennen lain voimaantuloa kulunut aika. Kysymyksessä oleva saatava vanhentuu kuitenkin tämän lain nojalla aikaisintaan kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta, jollei se vanhentuisi myös 31 päivänä joulukuuta 2003 voimassa olleiden säännösten mukaan tätä ennen.

HE 158/2003, StVM 4/2004, EV 20/2004

9.7.2004/643:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

HE 76/2004, StVM 17/2004, EV 115/2004

22.12.2006/1307:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Tämän lain mukaisesta sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnan päätöksestä, jolla se on ratkaissut sosiaalivakuutuslautakunnan päätöstä koskevan valituksen, ei saa valittaa vakuutusoikeuteen.

HE 167/2006, StVM 34/2006, EV 168/2006